
W wojnie polsko-bolszewickiej po stronie polskiej walczyli również Rosjanie

Temat obcokrajowców walczących w latach 1919-1920 u boku Wojska Polskiego jest niezwykle rozległy - tak geograficznie, jak i narodowościowo. Tym razem przybliżymy dzieje Batalionu Pińskiego.

Bolszewicki reżim panujący w zrewolucjonizowanej Rosji miał wielu przeciwników, którzy podejmowali walkę w oddziałach tzw. „białych”. Część rosyjskich żołnierzy i oficerów znalazłszy się na ziemiach kontrolowanych przez Wojsko Polskie, postanowiła podjąć w tym wypadku walkę ze wspólnym wrogiem. Początkowo przy oddziałach polskich powstała rosyjska drużyna oficerska, skupiająca oficerów dawnej carskiej armii. W walkach z Armią Czerwoną żołnierze tej drużyny odznaczyli się bitnością, choć dawali też do zrozumienia że nie walczą za ideę wolnej Polski, lecz o restaurację carskiej Rosji. W lutym 1919 r. drużynę tę przeformowano w Batalion Piński w sile około 750 żołnierzy. Batalion wyróżniał się zaciętością i odwagą, co mogło wynikać z osobistych porachunków, jakie jego żołnierze mieli z bolszewikami. Ze względu jednak na profil polityczny – jak mawiał marsz. Józef Piłsudski, Rosja „biała” czy „czerwona” była wrogiem niepodległej Polski – jeszcze latem 1919 r. Batalion Piński wycofano z frontu. Z tych samych powodów we wrześniu tego roku oddział rozwiązano, a jego żołnierzy odtransportowano przez Rumunię do „białej” armii gen. Antona Denikina.